

Środa, 25 marca 2009 r.

Umowa o partnerstwie gospodarczym WE-CARIFORUM

P6_TA(2009)0175

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Cariforum, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony

(2010/C 117 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Konkun ⁽¹⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny realizacji rundy dauhańskiej po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r. ⁽²⁾, z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu ⁽³⁾, z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) ⁽⁴⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy dauhańskiej po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽⁵⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: planowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem ⁽⁶⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie zawieszenia negocjacji dotyczących dauhańskiej agendy rozwojowej ⁽⁷⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁸⁾, z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i dostępu do leków ⁽⁹⁾, z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽¹⁰⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 964/2007 i (WE) nr 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2002 r. w sprawie zalecenia dla Komisji dotyczącego negocjacji umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wpływu umów o partnerstwie gospodarczym na rozwój ⁽¹³⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym między państwami Cariforum z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony,
- uwzględniając wspólną deklarację w sprawie podpisania Umowy o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając umowę partnerską zawartą między państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu),
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z kwietnia 2006 r., października 2006 r., maja 2007 r., października 2007 r., listopada 2007 r. i maja 2008 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 305 E, z 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 591.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 361.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0252.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 305.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0051.

Środa, 25 marca 2009 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
  - uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w szczególności jego art. XXIV,
  - uwzględniając deklarację ministerialną z czwartej sesji Konferencji Ministerialnej WTO uchwaloną w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze,
  - uwzględniając deklarację ministerialną z szóstej sesji Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu, przyjętą w dniu 18 grudnia 2005 r. w Hongkongu,
  - uwzględniając sprawozdanie i zalecenia grupy zadaniowej ds. pomocy na rzecz wymiany handlowej, uchwalone przez Radę Generalną WTO w dniu 10 października 2006 r.,
  - uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r., w której określono milenijne cele (MCR) rozwoju jako kryteria wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową w celu wyeliminowania ubóstwa,
  - uwzględniając komunikat z Gleneagles, przyjęty przez grupę G8 w dniu 8 lipca 2005 r.,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 w związku z art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że z dniem 1 stycznia 2008 r. wcześniejsze stosunki handlowe UE z krajami AKP – zapewniające im jednostronny dostęp na preferencyjnych zasadach do rynków UE – przestały być zgodne z zasadami WTO,
- B. mając na uwadze, że umowy o partnerstwie gospodarczym są zgodne z zasadami WTO i mają na celu wsparcie integracji regionalnej oraz propagowanie stopniowej integracji gospodarek krajów AKP z gospodarką światową, wspomagając tym samym ich zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy oraz przyczyniając się do globalnych wysiłków na rzecz eliminacji ubóstwa w krajach AKP,
- C. mając na uwadze, że EPA należy wykorzystać do budowania długotrwałych stosunków, w ramach których handel wspiera rozwój,
- D. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy i gospodarczy oznacza, że polityka handlowa będzie odgrywała większą niż kiedykolwiek rolę w krajach rozwijających się,
- E. mając na uwadze, że wpływ skomplikowanych i dalekosiężnych zobowiązań zawartych w przedmiotowych umowach na kraje i regiony może być bardzo istotny,
- F. mając na uwadze, że umowa EPA będzie nieuchronnie warunkować zakres i treść przyszłych umów zawieranych pomiędzy państwami Cariforum a innymi partnerami handlowymi oraz stanowisko regionu w negocjacjach,
- G. mając na uwadze, że poszczególne państwa Cariforum mają osobne harmonogramy liberalizacji, które do pewnego stopnia pokrywają się pomiędzy krajami i z czasem zbiegają się, tworząc harmonogram regionalny; mając na uwadze, że celem Wspólnoty Karaibskiej (Caricom) jest ustanowienie wspólnego rynku do 2015 r.,
- H. mając na uwadze, że bezpośrednie skutki reguł handlowych ustanowionych przez EPA mogłyby być o wiele większe od samej tylko likwidacji taryf celnych,
- I. mając na uwadze, że ulepszonym regułem handlowym musi towarzyszyć zwiększenie poparcia dla związanej z handlem pomocy,

Środa, 25 marca 2009 r.

- J. mając na uwadze, że celem unijnej strategii pomocy na rzecz wymiany handlowej jest wspieranie zdolności krajów rozwijających się do wykorzystywania nowych możliwości handlowych,
- K. mając na uwadze, że ostatnie zdanie art. 139 ust. 2 umowy stanowi: „Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie będzie interpretowane jako ograniczające możliwości Stron oraz państw Cariforum - sygnatariuszy wspierania dostępu do leków”,
- L. mając na uwadze, że EPA zawiera deklaracje w sprawie współpracy na rzecz rozwoju, natomiast nie obejmuje prawnie wiążących zobowiązań w zakresie finansowania,
1. podkreśla, że umów EPA nie można uważać za satysfakcjonujące, jeżeli nie zmierzają do osiągnięcia następujących celów: udzielenie krajom AKP wsparcia finansowego na zrównoważony rozwój, promowanie większego włączenia tych państw do handlu światowego, wzmocnienie procesu regionalizacji, ożywienie wymiany handlowej między Unią Europejską a krajami AKP oraz wspieranie różnorodności gospodarczej strefy AKP;
  2. przypomina, że EPA musi wspierać cele, strategię i priorytety rozwoju państw Cariforum nie tylko za sprawą jej struktury i treści, ale również sposobu i warunków jej wykonywania;
  3. zauważa, że EPA powinna przyczynić się do realizacji milenijnych celów rozwoju;
  4. wzywa Komisję, aby wyjaśniła swoje stanowisko w sprawie deklarowanego celu UE, jakim jest ograniczanie istniejących rajów podatkowych; przypomina w związku z tym, że 8 z 14 państw CARIFORUM będących sygnatariuszami umowy o partnerstwie gospodarczym figuruje na liście rajów podatkowych sporządzonej przez OECD oraz że umowa o partnerstwie gospodarczym z państwami CARIFORUM przewiduje liberalizację rachunków bieżących wszystkich obywateli (art. 122), liberalizację rachunków kapitałowych inwestorów (art. 123) oraz praktycznie nieograniczoną działalność transgraniczną w zakresie usług finansowych, w tym funkcjonowanie „usług powierniczych” oraz „pozagiełdowych instrumentów” pochodnych (art. 103, B-6);
  5. podkreśla, że głównym celem EPA WE-Cariforum jest przyczynienie się do osiągnięcia MCR za pomocą celów w zakresie rozwoju, zmniejszenia ubóstwa i poszanowania praw człowieka;
  6. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań w celu ponownego rozpoczęcia negocjacji w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju oraz zagwarantowania, że umowy dotyczące liberalizacji handlu nadal będą wspierać rozwój krajów biednych;
  7. jest przekonany, że całościowe EPA powinny stanowić uzupełnienie umowy w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, a nie rozwiązanie alternatywne dla krajów AKP;
  8. podkreśla znaczenie handlu wewnątrzregionalnego oraz potrzebę zwiększenia regionalnych połączeń handlowych w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju w danym regionie; podkreśla znaczenie współpracy i zgodności między poszczególnymi podmiotami regionalnymi;
  9. wyraża zaniepokojenie z powodu faktu, że pomimo mandatu negocyjacyjnego Komisji w zakresie EPA, przyjętego przez Radę w dniu 17 czerwca 2002 r., według którego w trakcie negocjacji szczególną uwagę należy poświęcić szczególnym interesom najbardziej oddalonych regionów Wspólnoty, oraz że w tym kontekście EPA mogłyby w szczególności przewidywać postanowienia dotyczące szczególnych środków wspierających produkty z tych regionów, z myślą o włączeniu ich w perspektywie krótkoterminowej do handlu międzyregionalnego, zgodnie z przepisami WTO, interesy najbardziej oddalonych regionów nie zostały w wystarczającym stopniu wzięte pod uwagę w wielu aspektach, na które rady regionalne zwróciły uwagę Komisji, oraz że w konsekwencji włączenie regionów najbardziej oddalonych do handlu międzyregionalnego w perspektywie krótkoterminowej zostało zaniedbane;
  10. zachęca do dalszego obniżania taryf między krajami rozwijającymi się i grupami regionalnymi, które stanowią obecnie od 15 do 25 % wartości wymiany handlowej, aby w dalszym stopniu promować handel na linii południe – południe, wzrost gospodarczy i integrację regionalną;

Środa, 25 marca 2009 r.

11. przypomina, że prawdziwy rynek regionalny jest podstawą dla udanego wdrożenia EPA oraz że regionalna integracja i współpraca są niezbędne do rozwoju społecznego i gospodarczego państw Cariforum;
12. podkreśla, że wykonywanie umowy musi odpowiednio uwzględniać procesy integracyjne w Cariforum, w tym cele i zamierzenia jednolitego rynku i gospodarki Caricom (CSME), przedstawione w zmienionym traktacie z Chaguaramas;
13. przypomina, że państwa Cariforum będące członkami Caricom podjęły zobowiązania w dziedzinach, które nie są dotąd uregulowane w ramach CSME lub w pełni wdrożone, w tym w zakresie usług finansowych i innych, inwestycji, konkurencji, zamówień publicznych, handlu elektronicznego, własności intelektualnej, swobodnego przepływu towarów oraz środowiska; zwraca się o należyte uwzględnienie CSME we wdrażaniu przepisów w tych dziedzinach, zgodnie z art. 4 ust. 3 EPA WE-Cariforum;
14. wzywa odpowiednie kraje do dostarczenia jasnych i przejrzystych informacji na temat swojej sytuacji gospodarczej i politycznej oraz rozwoju w celu ulepszenia współpracy z WE;
15. wzywa Komisję do sprecyzowania rzeczywistego rozdziału funduszy w regionie AKP, wynikającego z zadeklarowanych środków priorytetowych ustanowionych w ramach zwiększonej linii budżetowej „Pomoc handlowa”;
16. podkreśla, że zgodnie z zasadami paryskimi dotyczącymi skuteczności pomocy, pomoc musi między innymi odpowiadać na zapotrzebowanie, dlatego też wzywa kraje AKP do zaproponowania niezbędnych dodatkowych funduszy związanych z EPA, w szczególności w świetle ram prawnych, środków zabezpieczających, ułatwień w handlu, wsparcia przy spełnianiu międzynarodowych norm sanitarnych i fitosanitarnych oraz w dziedzinie własności intelektualnej, jak również mechanizmów monitorowania umów o partnerstwie gospodarczym;
17. przypomina o przyjęciu w październiku 2007 r. strategii UE w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej, w ramach której podjęto zobowiązanie do zwiększenia zbiorowej pomocy UE dotyczącej handlu do 2 mld (2 000 000 000) EUR rocznie do roku 2010 (1 mld EUR od Wspólnoty, 1 mld EUR od państw członkowskich); nalega, aby kraje Cariforum otrzymały odpowiednią i sprawliwą część;
18. apeluje do Komisji, aby wyjaśniła kwestię podziału środków w regionie; wzywa państwa członkowskie UE do przeznaczenia dodatkowych środków, oprócz tych przewidzianych w ramach zobowiązań budżetowych na lata 2008-2013;
19. wzywa do określenia i przyznania na wczesnym etapie należytej części środków pomocy na rzecz wymiany handlowej; podkreśla, że Komisja oraz państwa członkowskie UE powinny dopilnować, aby fundusze te stanowiły środki dodatkowe, a nie jedynie nową postać finansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), oraz by odpowiadały one priorytetem CARIFORUM, a ich wypłata dokonywana była w jak największym stopniu za pośrednictwem Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz przebiegała w sposób terminowy, przewidywalny i zgodny z harmonogramami realizacji krajowych i regionalnych strategicznych planów rozwoju; zaleca Komisji i państwom CARIFORUM skuteczne wykorzystanie tych funduszy w celu lepszego zrekompensowania ewentualnej utraty przychodów z ceł oraz zaspokojenia potrzeb w zakresie konkurencyjności i wspierania rozwoju;
20. apeluje do Komisji o wyjaśnienie, które środki są środkami dodatkowymi w stosunku do finansowania z 10. edycji Europejskiego Funduszu Rozwoju; wzywa Komisję do zapewnienia sprawnego, odpowiedniego i skutecznego wdrażania wszystkich postanowień dotyczących współpracy rozwojowej, w tym jej finansowania;
21. zauważa, że w odniesieniu do Bahamów, Antigui i Barbudy straty w dochodach spowodowane liberalizacją handlu występują na samym początku; uznaje, że dla innych państw Cariforum znaczna część eksportu UE do Cariforum albo już nie podlega barierom handlowym albo liberalizacja zostanie w większości przeprowadzona w 10-15 roku harmonogramu realizacji;
22. podkreśla, że aby doprowadzić do znacznego wzrostu eksportu towarów, inicjatywie dotyczącej bezcłowego i bezkwotowego dostępu do rynku (DFQF) powinny w razie konieczności towarzyszyć większe zmiany w regułach pochodzenia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ostateczne oświadczenia Komisji, zgodnie z którymi reguły pochodzenia można poprawić na mocy art. 10 zgodnie z zasadą kumulacji pochodzenia;

Środa, 25 marca 2009 r.

23. wzywa Komisję do regularnego składania Parlamentowi sprawozdań na temat zakresu patentowych wniosków i sporów w ramach Układu o współpracy patentowej; wzywa Komisję, aby przedstawiała regularne sprawozdania z realizacji zawartych w umowie zobowiązań w zakresie transferu technologii; wzywa Komisję, aby nie dążyła do nadmiernej harmonizacji norm dotyczących praw własności intelektualnej w sposób przekraczający poziom rozwoju państw CARIFORUM; podkreśla znaczenie pomocy krajom CARIFORUM w monitorowaniu antykonkurencyjnych działań w sektorze farmaceutycznym;
24. wzywa negocjatorów wszystkich pełnych EPA, aby w pełni opowiedzieli się za przejrzystym zarządzaniem zasobami naturalnymi i opracowaniem najlepszych praktyk, dzięki którym kraje AKP będą mogły uzyskać maksymalne korzyści z takich zasobów;
25. wzywa Komisję do zadbania, aby postanowienia dotyczące egzekwowania praw własności intelektualnej nie były wykorzystywane do zakłócania prawnie umocowanej konkurencji ze strony dostawców leków generycznych ani do uniemożliwiania zaopatrywania się w te leki rządowym podmiotom zamawiającym;
26. rozumie potrzebę zamieszczenia rozdziału na temat ochrony handlu, określającego dwustronne środki ochronne; wzywa obie strony do unikania niepotrzebnego stosowania tych środków ochronnych;
27. uznaje włączenie do wszechstronnych umów o partnerstwie gospodarczym rozdziału na temat współpracy w dziedzinie rozwoju obejmującego współpracę w zakresie handlu towarami, konkurencyjność podaży, infrastrukturę ulepszającą przedsiębiorczość, handel usługami, zagadnienia związane z handlem, tworzenie zdolności instytucjonalnych oraz dostosowania podatkowe; wzywa obie strony do zastosowania się do przyjętego zobowiązania dotyczącego zakończenia negocjacji w sprawie konkurencji i zamówień publicznych dopiero w momencie stworzenia odpowiedniej zdolności;
28. podkreśla, że EPA powinna uwzględniać interesy specyficzne dla małych i średnich przedsiębiorstw obydwu stron;
29. wzywa do zastosowania przez Unię Europejską zasady najwyższego uprzywilejowania wśród wszystkich grup subregionalnych AKP;
30. uznaje wybiórcze stosowanie zasady najwyższego uprzywilejowania w stosunku do Unii Europejskiej przez państwa Cariforum i inne grupy na poziomie niższym niż regionalny;
31. uważa że, przy uwzględnieniu postanowień dotyczących specjalnego i wyróżniającego traktowania wyrażonych w art. 5 EPA oraz w świetle celu zmniejszenia ubóstwa, odpowiednie wskaźniki rozwoju EPA powinny służyć wypełnieniu trzech kluczowych celów: powinny spowodować wypełnienie zobowiązań wynikających z EPA przez państwa Cariforum lub zakwalifikowanie ich do stosowania zwolnień; monitorowanie wpływu stosowania EPA na trwały rozwój oraz zmniejszanie ubóstwa; oraz monitorowanie wywiązywania się ze zobowiązań WE, w szczególności z udostępniania i skutecznego udzielania obiecanej pomocy finansowej i technicznej;
32. podkreśla potrzebę wykorzystywania podczas wdrażania EPA wskaźników rozwoju celem zbadania przewidywanych skutków gospodarczych i społecznych (takich jak zmniejszenie ubóstwa, poprawa poziomu życia oraz otwarcie gospodarcze);
33. odnotowuje istnienie ogromnej różnicy między poziomami wydatków publicznych na subwencje i pomoc finansową i techniczną dla rolnictwa;
34. zauważa, że stawia to rolników z krajów AKP w niekorzystnej sytuacji, ograniczając ich konkurencyjność zarówno w kraju, jak i zagranicą, z uwagi na to, że realny koszt produkcji ich produktów jest wyższy w porównaniu z produktami objętymi dopłatami z UE czy Stanów Zjednoczonych;
35. w związku z tym popiera uzgodnione wyłączenia z ogólnego systemu taryfowego dotyczące produktów rolnych i niektórych przetworzonych produktów rolnych z uwagi na to, że głównym celem tych wyłączeń jest ochrona nowo powstających gałęzi przemysłu i produktów wrażliwych w tych krajach;

Środa, 25 marca 2009 r.

36. domaga się odpowiednich i przejrzystych mechanizmów monitorowania posiadających jasną rolę i wpływ, celem śledzenia skutków umów EPA o zwiększonej własności AKP oraz szerokim zakresie konsultacji z zainteresowanymi stronami;
37. wzywa Komisję do wsparcia ustanowienia w państwach Cariforum niezależnego mechanizmu monitorowania, dysponującego zasobami niezbędnymi do wykonania koniecznej analizy pozwalającej określić, w jakim zakresie EPA osiąga swoje cele;
38. uznaje za istotne, by w ramach realizacji umowy o partnerstwie gospodarczym ustanowić właściwy system monitorowania koordynowany przez odpowiednią komisję parlamentarną złożoną z członków Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Rozwoju, zapewniając stosowną równowagę między utrzymaniem wiodącej roli komisji Handlu Międzynarodowego a ogólną spójnością polityki handlowej i polityki na rzecz rozwoju; jest zdania, że ta komisja parlamentarna powinna działać w sposób elastyczny oraz aktywnie koordynować swoją pracę z pracami Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE;
39. podkreśla, że parlamenty państw Cariforum oraz podmioty pozarządowe odgrywają kluczową rolę w monitorowaniu i zarządzaniu EPA; zauważa, że skuteczne zaangażowanie wymaga przyjęcia przez UE oraz państwa Cariforum jasnego i zintegrowanego programu;
40. wzywa Radę Europejską do przeprowadzenia konsultacji z radami regionalnymi w regionach peryferyjnych Unii Europejskiej na Karaibach (Martynika, Gwadelupa oraz Gujana Francuska) przed ratyfikowaniem EPA przez państwa Cariforum oraz państwa członkowskie Unii Europejskiej;
41. przyjmuje z zadowoleniem wyżej wymienioną wspólną deklarację oraz fakt, że obowiązkowy kompleksowy przegląd umowy zostanie przeprowadzony nie później niż w pięć lat od terminu jej podpisania, a następnie w pięcioletnich odstępach, w celu określenia wpływu umowy, w tym kosztów i skutków jej wdrażania; zauważa, że Strony zobowiązały się do zmiany jej postanowień oraz dostosowania metod jej realizacji w razie konieczności; wzywa do włączenia Parlamentu i parlamentów państw Cariforum do wszelkich rewizji EPA;
42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów AKP, Radzie Ministrów AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

Wstępna Umowa o partnerstwie gospodarczym WE - Wybrzeże Kości Słoniowej

P6_TA(2009)0176

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie wstępnej Umowy o partnerstwie gospodarczym między Wybrzeżem Kości Słoniowej z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony

(2010/C 117 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT),
- uwzględniając umowę o partnerstwie zawartą między grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Cotonou w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Cotonou),